



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 876/2019
08.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Павић, адвокат из ..., против туженог ББ из села ..., чији је пуномоћник Маја Ристић, адвокат из ..., ради понављања поступка, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 629/17 од 30.11.2017. године, у седници одржаној 08.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж 629/17 од 30.11.2017. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Бујановцу П 738/16 од 08.11.2016. године, одбијен је, као неоснован предлог тужиоца за понављање поступка правноснажно завршеног пресудом Општинског суда у Бујановцу П 480/00 од 22.06.2004. године.

Решењем Вишег суда у Врању Гж 629/17 од 30.11.2017. године, одбијена је, као неоснована жалба тужиоца и потврђено првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом члана 412. у вези члана 399. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.125/04, 111/09) који се у овом поступку примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Окружног суда у Врању Гж 1934/05 од 27.12.2005. године потврђена је пресуда Општинског суда у Бујановцу П 480/00 од 22.06.2004. године, којом је одбијен, као неоснован захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде штете исплати 1.360 ДМ, а усвојен противтужбени захтев туженог и обавезан тужилац да туженом на име дуга исплати 2.030 евра у динарској противвредности у време исплате по најповољнијем курсу код пословне банке у месту плаћања откупљене ефективне стране валуте са домицилном каматом, од 22.06.2004. године, као дана пресуђења до исплате, као и да му на име трошкова поступка плати 13.700,00 динара.

Тужилац је преко пуномоћника поднео предлог за понављање правноснажно окончаног поступка 02.08.2006. године на основу члана 420. став 1. тачка 9. ЗПП, са образложењем да је јула 2006. године дошао на годишњи одмор из ... и да је 01.08.2006. године, након што је узео предмет од претходног адвоката, да се пожалио ВВ, ГГ и ДД да је неправедно изгубио парницу пред Општинским судом у Бујановцу у спору који је водио против ББ у вези уговорених занатских радова на кући у ..., да су му они рекли да је њима познато све у вези тог спора и да су сами предложили да их тужилац предложи за сведоке, те да се ради о новим доказима, којима је стекао могућност да их употреби тек 01.08.2006. године и то по сазнању у року од 30 дана. Уз предлог је доставио изјаву оверену од стране Општинског суда у Врању 01.08.2006. године потписану од стране ВВ из ..., а предлог је допунио 10.08.2006. године, тако што је доставио налаз и мишљење вештака грађевинске струке.

По оцени Врховног касациониог суда, правилно су нижестепени судови одлучили када су одбили, као неоснован предлог тужиоца за понављање поступка, правилном применом члана 422. став 1. тачка 9. ЗПП.

Чланом 422. став 1. тачка 9. ЗПП, прописано је да поступак који је одлуком суда правноснажно завршен може се по предлогу странке поновити ако странка сазна за нове чињенице или нађе или стекне могућност да употреби нове доказе на основу којих је за странку могла бити донета повољнија одлука да су те чињенице или докази били употребљени у ранијем поступку.

Из напред наведеног следи да је предлог за понављање поступка ванредни правни лек против правноснажне одлуке чија је сврха отклањање одређених недостатака у погледу чињеничног утврђења на коме је заснована одлука која се предлогом побија, као и најтежих повреда одредаба парничног поступка. Овај ванредни правни лек има за циљ да се у поступку покренутим предлогом после наступања правноснажности, неправилна односно незаконита судска одлука укине, да се поново расправе спорна питања и донесе правилна и законита одлука. Поступак се може поновити ако странка сазна за нове чињенице или нађе или стекне могућност да употреби нове доказе на основу којих је за странку могла бити донета повољнија одлука, да су те чињенице или докази били употребљени у ранијем поступку, што је разлог за понављање поступка који је прописан напред цитираним чланом 422. став 1. тачка 9. ЗПП. По оцени Врховног касационог суда, разлог који тужилац наводи не може бити основ за понављање правноснажно окончаног поступка, с обзиром на то да изјаве сведока не представљају нову чињеницу, нити нови

доказ на основу којег би за тужиоца могла бити донета повољнија одлука, будући да су исти могли бити употребљени односно предложени од стране тужиоца у току ранијег поступка. Тужиоцу је омогућено да активно учествује у парничном поступку, пружена му је могућност предлагања доказних предлога, па самим тим и предлагање да се саслушају одређена лица у својству сведока, као и да се изведе доказ вештачењем од стране судског вештака грађевинске струке, а што све указује да нису испуњени услови за понављање правноснажно завршеног поступка прописани чланом 422. став 1. тачка 9. ЗПП.

Из изнетог следи да је захтев тужиоца за понављање правноснажно завршеног поступка правилно одбијен као неоснован, а ревизијом се неосновано указује на погрешну примену материјалног права.

Са напред наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 405. став 1. у вези члана 412. ЗПП.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић